

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/52/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816201983
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5816201983.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, vo veci navrhovateľa: J. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Y. č. XX, do plnoletosti zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, proti osobe povinnej platiť výživné - otec Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Y. XXX/X-A, za účasti matky E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Y. č. XX, v konaní o návrhu matky na úpravu rodičovských práv a povinností, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/54/2016-66 zo dňa 11. mája 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 4P/54/2016-66 zo dňa 11. mája 2017 vo výroku I. o výživnom p o t v r d z u j e a vo výroku II. o zameškanom výživnom m e n í t a k , že zameškané výživné na navrhovateľa za obdobie od 01.09.2015 do 31.03.2016 (vrátane) v celkovej výške 595,00 Eur je otec p o v i n ť zaplatiť k rukám navrhovateľa do 6-tich mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi v tom čase maloletého dieťaťa (v tomto rozsudku ďalej označeného ako navrhovateľ) povinnosť platiť na jeho výživu sumu 85,00 Eur mesačne vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého, počnúc od 01.09.2015 (výrok I.). Súčasne uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 01.09.2015 do 16.01.2017 v celkovej výške 1.445,00 Eur k rukám matky maloletého do 12-tich mesiacov od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu (výrok III.).

2. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že matka návrhom podaným súdu dňa 26.04.2016 žiadala, aby súd uložil otcovi navrhovateľa platiť na jeho výživu 100,00 Eur mesačne počnúc dňom 01.09.2015. Súčasne s konaním o tomto návrhu prebiehalo samostatné konanie o rozvod manželstva rodičov a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/100/2015-44 zo dňa 28.01.2016 bolo manželstvo rodičov navrhovateľa rozvedené (výrok I. rozsudku), v tom čase maloletý J. bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky s právom obidvoch rodičov ho zastupovať a spravovať jeho majetok (výrok II. rozsudku) a otcovi bola uložená povinnosť platiť na jeho výživu sumu 100,00 Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred na účet matky počnúc právoplatnosťou rozhodnutia (výrok III. rozsudku). V nadväznosti na ust. § 36 ods. 1 zákona o rodine týmto rozsudkom mal okresný súd súčasne preukázané, že v konaní o rozvod sa vyriešila otázka zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky do budúcnosti, preto nepovažoval za potrebné rozhodovať o tejto otázke na čas do právoplatnosti rozsudku o rozvode. Vykonaným dokazovaním okresného súdu zameraného na zisťovanie schopností a možností oboch rodičov navrhovateľa prispievať na jeho výživu a aplikáciou ustanovení § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine ustálil, že obaja rodičia dosahujú v podstate rovnaký príjem, otec sa na výžive dieťaťa

nijakým spôsobom nepodieľa. Vzhľadom na výšku príjmu, ako aj preukázané náklady otca dospel súd k záveru, že reálna situácia a možnosti otca mu dovoľujú platiť výživné vo výške 85 Eur, ako to bolo ustálené rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoP/33/2016 zo dňa 27.10.2016, nakoľko príjmové schopnosti a možnosti otca sa nezmenili. Odvolací súd zmenil na čas po rozvoze vyššie označený rozsudok okresného súdu v časti o výživnom (poznámka odvolacieho súdu).

3. Zameškané výživné za obdobie od 01.09.2015 do právoplatnosti rozsudku o rozvoze (16.01.2017) okresný súd vyčíslil vo výške 1.445,00 Eur a uložil ho otcovi zaplatiť do 12-tich mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Konštatoval, že za uvedené obdobie otec na výživu navrhovateľa prispel len sumou 30,00 Eur.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CPM tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

5. Proti označenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec navrhovateľa, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť. Z obsahu podaného odvolania vyplýva nespokojnosť otca s rozhodnutím dôvodiac, že od 23.02.2016 nebýva v spoločnej domácnosti, čím sa zvýšili jeho výdavky, pretože platí za vodu, elektrinu, plyn, nájom, poisťovňu, kredit, smeti, internet, exekučný dlh, ktorý vznikol počas manželstva, výživné platí v sume 27,13 Eur, má iba jeden plat, z ktorého musí platiť všetky výdavky na živobytie, pričom matka dieťaťa robí prerábky v dome. K výdavkom matky na domácnosť uviedol, že okrem nej sú v domácnosti štyri dospelé, samostatne zárobkovo činné osoby, ktoré sa už vedú o seba postarať. Aby mohol platiť čiastku, ktorá je od neho požadovaná, chce požiadať súd o majetkové vypořádanie. K odvolaniu predložil dohodu o mzde zo dňa 21.12.2015, kópie ústrižkov poštových poukazov o platení výživného za obdobie: február 2017 v sume 30,- Eur, máj - október 2017 v sume 27,13,- Eur.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť v celom rozsahu. Uviedol, že ide o maloletého vo veku blízkom veku plnoletosti, ktorý študuje na strednej škole, s čím súvisia zvýšené náklady na zabezpečenie starostlivosti o jeho osobu. Otec sa dlhodobo nepodieľa žiadnym spôsobom na zabezpečovaní starostlivosti o navrhovateľa, nekontaktuje sa s ním. Správanie otca označil ako nezodpovedné, keď od 01.09.2015 do 16.01.2017 neprispel žiadnou finančnou sumou na jeho výživu.

7. Matka vo vyjadrení k podanému odvolaniu súhlasila s vyjadrením kolízneho opatrovníka.

8. Otec nesúhlasil s vyjadreniami kolízneho opatrovníka a matky. Doplnil, že matka navrhovateľa popíja, navrhovateľ svojvoľne nechodí do školy, nie je možné sa s ním kontaktovať. Ak bude majetkové vypořádanie ukončené, bude platiť viac.

9. K takýmto tvrdeniam otca navrhovateľa sa vyjadril kolízny opatrovník. Uviedol, že navrhovateľ ukončil štúdium dňa 31.08.2017 z dôvodu neukončenia štúdia záverečnou skúškou, nepožiadaval o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Zisťovaním pomerov (v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností) nebolo zistené, že by matka navrhovateľa požívala alkoholické nápoje.

10. Z podnetu vyjadrenia kolízneho opatrovníka otec dieťaťa zaslal súdu potvrdenie o ukončení štúdia navrhovateľa na strednej škole. Súčasne uviedol, že tento neukončil štúdium z nedbanlivosti pre zlé starostlivosť kolízneho opatrovníka a matky, mal zlý prospech a nedostavil sa na opravnú skúšku. Opätovne predložil fotografie, ktorými už v konaní pred súdom prvej inštancie poukazoval na to, ako chodí navrhovateľ po oslavách, kde mu podávajú alkohol.

11. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie otca bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a toto rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 2 ods. 1 CMP vo výroku I. o výživnom, ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výroku II. o zameškanom výživnom napadnutý rozsudok zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

12. Prioritne treba uviesť, že súd rozhodoval o výživnom navrhovateľa za obdobie od 01.09.2015 do času rozvodu manželstva jeho rodičov. V súvislostiach súdnej veci okresný súd poukázal na rozsudok

Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/100/2015-44 zo dňa 28. januára 2016 o rozvođe manželstva rodičov navrhovateľa a o úprave výkonu rodičovských práv k navrhovateľovi (v tom čase maloletému) na čas po rozvođe, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoP/33/2016 zo dňa 27. októbra 2016 bol podkladom pre skutkové a právne závery pri limitovaní obdobia pre stanovenie výšky výživného pre navrhovateľa v tomto konaní. Označený rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výroku I. (rozvođe manželstva), II. (o výchove) dňom 01.04.2016. O výživnom navrhovateľa rozhodol odvolací súd rozsudkom sp.zn. 10CoP/33/2016 zo dňa 27. októbra 2016, tak že zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o určení vyživovacej povinnosti na maloletého J. a otcovi uložil povinnosť platiť na jeho výživu počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvođe manželstva sumu 85,00 Eur mesačne vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Označený rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňom 16.01.2017.

13. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v predmetnej veci súd koná o výživnom navrhovateľa za obdobie jeho maloletosti od 01.09.2015 - 31.03.2016 (vrátane). Na obdobie od 01.04.2016 je už o výživnom pre navrhovateľa rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Námestovo č.k. 4P/100/2015-44 zo dňa 28. januára 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoP/33/2016 zo dňa 27. októbra 2016.

14. V priebehu konania, v štádiu po rozhodnutí súdu prvej inštancie v predmetnej veci, pred rozhodnutím odvolacieho súdu o odvolaní otca, maloleté dieťa nadobudlo plnoletosť. Z tohto dôvodu odvolací súd prispôobil terminológiu označujúcu účastníkov tohto konania. Na označenie plnoletého dieťaťa používa termín „navrhovateľ“ a osobu povinnú platiť výživné ďalej v konaní označuje ako „otec“.

15. Ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine, zdôrazňujúc zákonnú povinnosť rodičov k deťom na plnenie vyživovacej povinnosti, zabezpečuje deťom výživné od ich rodičov do času, pokiaľ nie sú samy schopné sa živiť; nerozoznáva pritom deti maloleté a plnoleté a z hľadiska veku tieto nároky nediferencuje. Nadobudnutie plnoletosti podľa právnej úpravy v Zákone o rodine je významné len z hľadiska procesno-právneho (do plnoletosti dieťaťa možno konanie o určení výživného začať aj bez návrhu, kým po dovŕšení plnoletosti len na návrh oprávneného). Ak bol návrh na určení výživného podaný pred dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, pokračuje v konaní súd starostlivosti o maloletých aj po jeho plnoletosti s tým rozdielom, že plnoleté dieťa má už v ďalšom súdnom konaní samostatné procesné postavenie, z tohto dôvodu zaniká funkcia kolízneho opatrovníka a plnenie dávok výživného, ktoré sa stali splatnými počas neploletosti dieťaťa, uloží súd povinnej osobe priamo voči dieťaťu. Ak v konaní o výživnom pre maloleté dieťa rozhoduje súd až po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa, je potrebné, aby plnoleté dieťa (navrhovateľ) v konaní uviedlo, či si uplatňuje nárok aj na dobu po dosiahnutí plnoletosti a v akej výške (R18/1975, R85/1983).

16. Odvolací súd pokračoval v konaní s plnoletým dieťaťom (navrhovateľom). Vychádzal z predpokladu, že pokiaľ sa napriek výzve plnoleté dieťa nepripojilo k návrhu matky, a nereagovalo ani na opakovanú výzvu odvolacieho súdu, nemá voči návrhu matky žiadne námietky (§ 157 ods. 2 CSP). Uvedený procesný postup odvolací súd odôvodňuje tým, že vyjadrenie navrhovateľa má význam len z hľadiska ďalšieho postupu odvolacieho súdu v konaní, pričom nie je zanedbateľnou ani skutočnosť, že predmet konania je obmedzený na obdobie maloletosti navrhovateľa.

17. Odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§65 CMP). Právna úprava odvolacieho konania v mimosporových konaniach neobmedzuje odvolací súd na preskúmanie odvolania len z dôvodov, ktoré uviedol účastník v odvolaní (§66 CMP), čo má dopad na prieskumnú činnosť odvolacieho súdu v záujme rozhodnúť na základe skutočného stavu veci.

18. Z vyššie označeného rozsudku súdu o rozvođe manželstva rodičov navrhovateľa a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k (v tom čase) maloletému dieťaťu na čas po rozvođe vyplýva, že o otázke výchovy navrhovateľa bolo týmto rozsudkom právoplatne rozhodnuté dňom 01.04.2016, teda ešte pred podaním návrhu matky vo veci určení výživného. Ak súd o výchove navrhovateľa v tomto konaní nerozhodoval, jeho záver je správny, a to aj napriek zneniu ustanovenia § 36 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú a nedohodnú sa, súd v rámci úpravy výkonu ich rodičovských práv upraví najmä zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti niektorému z rodičov. V uvedených súvislostiach by tento výrok bol nadbytočný.

19. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku otca, čo do výšky určeného výživného za obdobie maloletosti navrhovateľa, jeho výšku odvodil súd od výšky výživného ustálenej rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoP/33/2016 zo dňa 27.10.2016, nakoľko zistené príjmové schopnosti a možnosti otca sa nezmenili. Súčasne možno doplniť, že rozhodujúce obdobie za ktoré súd skúmal pomery účastníkov sa prekrývalo s rozhodujúcim obdobím aj v prejednávanej veci (návrh na rozvod bol podaný 28.09.2015) a nezmenili sa ani potreby navrhovateľa, ktorý bol v tom čase študentom strednej školy.

20. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že otec bol v období od 01.09.2016 do 31.03.2017 zamestnaný vo firme MBM-armo, s.r.o., jeho príjem je vo výške cca 400,00 Eur mesačne v hrubom, býva v byte, za ktorý platí nájom vo výške 50,00 Eur mesačne a služby spojené s užívaním bytu vo výške 4,00 Eur, platí poisťku vo výške 10,87 Eur, elektrinu vo výške 60,00 Eur, internet vo výške 29,97 Eur, má dlh na zdravotnom poistení vo výške 2.000,00 Eur a na sociálnom vo výške 2.000,00 Eur. Na výživné neplatí nič, lebo podľa jeho tvrdenia nemá z čoho. Výšku príjmu mal súd preukázanú z tvrdenia otca maloletého dieťaťa, ako aj z predloženej dohody o mzde zo dňa 21.12.2015, potvrdením zamestnávateľa o výške príjmu, z odpovede na lustráciu Sociálnej poisťovne. Výdavky otec deklaroval potvrdením Obce Oravská Polhora o nájme obecného bytu, výške tohto nájmu a služieb spojených s užívaním bytu, predpisom úhrady poisťného a dokladom o jeho zaplatení, platobným dokladom SIPO o zálohovej platbe za elektrinu, potvrdením o dodávke internetových služieb a dokladom o jeho zaplatení.

21. Matka maloletého v uvedenom rozhodnom období bola zamestnaná, jej príjem dosahoval cca 500,00 Eur, so synom býva v rodinnom dome. Výdavky na bývanie má vo výške 70,00 Eur za elektrinu, za kúrenie je to okolo 300,00 Eur ročne. Prerábka prípojky vody ju stála 137,00 Eur + platby za vodu. Ďalej sú to výdavky súvisiace s návštevou školy syna, cestovné, mobil, stravné. Otec jej neplatí na výživu maloletého. Na preukázanie týchto tvrdení predložila potvrdenie o príjme zamestnávateľa, z ktorého vyplýva, že priemerná mesačná mzda za obdobie od 09/2015 do 04/2016 je 604,63 Eur. Výdavky preukazovala platobným dokladom SIPO na zálohové platby, elektriny, rozhlas a televízia v celkovej sume 63,64 Eur, následne doklad o zaplatení prípojky vody.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu navrhovateľa sumou 85 Eur mesačne. Uvedená suma zodpovedá reálne dosahovanému príjmu otca zohľadňujúc jeho výdavky ako aj odôvodneným potrebám navrhovateľa spojených s jeho vekom a návštevou strednej školy. Vzhľadom na odvoláciu námietku otca, že býva sám v byte a má výdavky na bývanie, odvolací súd zdôrazňuje, že tieto výdavky súd bral do úvahy pri stanovení výšky výživného a odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie stotožnil.

23. Napadnutým rozsudkom rozhodol súd aj o zameškanom výživnom, pričom pre určenie výšky zameškaného výživného vychádzal z obdobia od 01.09.2015 do 16.01.2017 (deň právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 10CoP/33/2016 zo dňa 27.10.2016 vo veci výživného). Pretože označeným rozsudkom odvolacieho súdu bola otcovi uložená povinnosť platiť výživné počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva, t.j. od 01.04.2016, v predmetnom konaní mohol súd prvej inštancie určiť zameškané výživné len za obdobie od 01.09.2015 do 31.03.2016 (rozhodné obdobie).

24. Keďže v aktuálnom konaní mohol súd určiť výživné len do času právoplatnosti rozvodu manželstva rodičov navrhovateľa (01.04.2016) odvolací súd zmenou výroku II. napadnutého rozsudku správne určil dĺžku rozhodného obdobia pre zameškané výživné a súčasne prepočítal zameškané výživné za toto obdobie (7x85 Eur). Z výpovede matky ako aj z dokladov o zaplatení výživného predložených otcom v konaní pred okresným súdom ako aj v odvolacom konaní (za obdobie mesiacov: február 2017, máj - október 2017) vyplýva, že v rozhodnom období (01.09.2015 - 31.03.2016) otec na výživu navrhovateľa nezaplatil nič, preto odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie nezapočítal do sumy zameškaného výživného žiadnu platbu výživného.

25. K ďalším odvolacím námietkam otca odvolací súd uvádza, že podmieňovanie plnenia výživného vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov je bezpredmetné a návrh na takéto vyporiadanie je v dispozícii strany sporu (jedného z bývalých manželov). Námietka, že v spoločnej domácnosti matka žije s ďalšími plnoletými osobami je tiež bezpredmetná. Súd v konaní o výživnom skúma predpoklady na určenie vyživovacej povinnosti medzi účastníkmi právneho vzťahu, t.j. oprávneným a povinným z výživného (rodičia - dieťa resp. navrhovateľ - osoba povinná platiť výživné), tieto neskúma vo vzťahu k ďalším osobám žijúcim v spoločnej domácnosti. Predloženie potvrdenia o

ukončení štúdia na strednej škole bez ukončenia záverečnou skúškou a v tejto súvislosti namietanou nevhodnou starostlivosťou zo strany matky a kolízneho opatrovníka o navrhovateľa je v danom štádiu tohto konania bez akéhokoľvek právneho významu.

26. O trovách konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 396 ods. 1, 2 CSP a § 52 CMP.

27. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.